

бри поминъка или да го направи по-угоденъ и по-лесенъ, той все работи.

Ные, колко-то ны има по свѣта, не можемъ да създадемъ и да направимъ изново нито колко-то на влакно нѣчто; а что чини чловѣкъ, кога е така работа-та? Чловѣкъ само прѣработва, готви и прави сгодны за потребеніе нѣчто-та, кои-то ни дава естество-то за поминъкъ.

Орачь-тъ на примѣръ не прави жито, градинарь-тъ не може да направи лукъ и другъ зеленчюгъ; а ти оръжъ, копажъ, сѣжъ, садятъ, плѣвять та така спомагатъ за да порасте и узрѣе жито и зеленчюгъ.

Пастырь-тъ не създава ни овце, ни козы, ни говѣда; а само гы пасе, котка и лъсти имъ та така спомага за да порастѣтъ и уцѣлѣжътъ какво-то да имъ зима вълнѣ-тъ, млѣко-то, мясо-то и кожи-ты.

Орачь-тъ и пастырь-тъ принасятъ голѣмъ облагъ на хора-та; нѣ не е по-малка облага-та и отъ воденичяра, кой-то меле жито та прави брашно: погрѣбенъ е и хлѣбарь-тъ, кой-то меси и пече хлѣбъ. Така сжщо е потрѣбенъ и полезенъ мясарь-тъ, кой-то коли добытъкъ та продава мясо; полезенъ е и шавачь-тъ, кой-то изработва суровы-ты кожи; полезенъ е и обушарь-тъ, кой-то отъ кожи ни шие обуца и пр.

Ные не быхмы знаяли что да чинимъ съ жито-то, ако да ся не знаяше какъ ся меле то на воденицѣ, или за да бы ся смѣло другояче шяше трѣбува да губимъ много врѣмя, кое-то по-износно можяше ся уботрѣби за другъ работѣ; а и брашно-то не бы ни влазило въ работѣ, ако да не знаяхмы какъ да го месимъ та да печемъ хлѣбъ. А что бы ся чинило съ